

26 Απριλίου, 1989

[ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 508/88).

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Εμπιστευτικές Εκθέσεις —
Τροποποιήσεις κατά παράβαση της εγκυκλίου 491/79 — Ορθά η
Ε.Δ.Υ. έλαβε υπόψη τις βαθμολογίες των αξιολογούντων λειτουρ-
γών, αγνοήσασα τις εν λόγω τροποποιήσεις.

5

Παράλειψη εν τη εννοία του Άρθρου 146.1 του Συντάγματος — Υπο-
νοεί παράλειψη οφειλόμενης ενέργειας — Μη προαγωγή δημοσίου
υπαλλήλου και προαγωγή άλλου υπαλλήλου αντ' αυτού — Δεν
υπάρχει παράλειψη εν τη εννοία του άρθρου 146.1.

10

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Προϊστάμενος τμήματος —
Συστάσεις — Εάν είναι σύμφωνες με τα στοιχεία του φακέλου δεν
μπορούν να παραγνωρισθούν, εκτός εάν ο λόγος της παραγνωρί-
σεως καταγραφεί.

15

Δημόσιοι Υπάλληλοι — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Ο περί Δημο-
σίας Υπηρεσίας Νόμος, 1967 (Ν.33/67), άρθρο 46, όπως έχει τρο-
ποποιηθεί με τον Νόμο 10/83 — Αρχαιότητα σύμφωνα με την ημε-
ρομηνία γεννήσεως — Πολύ μικρή η βαρύτητά της.

20

Οι νομικές αρχές, που το Ανώτατο Δικαστήριο εφάρμοσε απορ-
ρίπτοντας την αίτηση ακυρώσεως, που στρεφόταν εναντίον προα-
γωγής σε θέση στην δημόσια υπηρεσία, φαίνονται από τα πιο πάνω

περιληπτικά σημειώματα.

*Η αίτηση ακυρώσεως απορρίπτεται χωρίς
διαταγή για έξοδα.*

<i>Αναφερόμενες υποθέσεις:</i>	5
<i>Kokkinou v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1281,</i>	
<i>Mavrommatis and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1006,</i>	10
<i>Uludag v. Republic, 3 R.S.C.C. 131,</i>	
<i>Christoforou v. Republic (1986) 3 C.L.R. 2413,</i>	15
<i>Papatryfonos v. Republic (1987) 3 C.L.R. 1882,</i>	
<i>Sekkides v. Republic (1988) 3 C.L.R. 2136,</i>	
<i>Theodossiou v. Republic, 2 R.S.C.C. 44,</i>	20
<i>Republic v. Haris (1985) 3 C.L.R. 106,</i>	
<i>Haris v. Republic (1989) 3 C.L.R. 147,</i>	25
<i>Georghiou and Others v. Republic (1988) 3 C.L.R. 678.</i>	

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Δη- 30
μόσιας Υπηρεσίας με την οποία προήγαγε το ενδιαφερό-
μενο πρόσωπο στη θέση του Ανώτερου Φαρμακοποιού,
Φαρμακευτικές Υπηρεσίες αντί του αιτητή.

A.Σ. Αγγελίδης, για τον Αιτητή. 35

*Π. Χ"Δημητρίου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Β', για
τους Καθ' ων η αίτηση.*

ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ, Δ: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφα- 40
ση. Με την προσφυγή αυτή ο αιτητής ζητά τις πιο κάτω θε-
ραπείες:-

"Α. Απόφαση του Δικαστηρίου ότι η απόφαση του 45
καθ' ου η αίτηση που δημοσιεύτηκε στην Επίσημη Εφη-
μερίδα της Δημοκρατίας στις 27.5.88 με την οποία
προήγαγε τον Δημήτριο Άσπρο στη μόνιμη θέση Ανώτε-

ρου Φαρμακοποιού (Τακτικός Προϋπολογισμός) Φαρμακευτικές Υπηρεσίες αναδρομικά από 15.2.86, αντί και/ή στη θέση του αιτητή είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος.

5

Β. Απόφαση του Δικαστηρίου ότι η άρνηση και/ή παράλειψη του καθ' ου η αίτηση να προάξει τον αιτητή στη μόνιμη θέση Ανώτερου Φαρμακοποιού, αναδρομικά από 15.2.86 είναι άκυρη, παράνομη, στερημένη οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος και πως ότι παραλείφθηκε θα πρέπει να διενεργηθεί".

10

Η Επιτροπή Δημόσιας Υπηρεσίας (η "Επιτροπή") στις 10 Φεβρουαρίου, 1986 αποφάσισε την προαγωγή του Χαράλαμπου Βασιλείου, αιτητή στην παρούσα υπόθεση, στη μόνιμη θέση Ανώτερου Φαρμακοποιού (Τακτ. Προϋπ.), από 15 Φεβρουαρίου, 1986, παρόλον ότι ο Διευθυντής του Τμήματος είχε συστήσει για προαγωγή τον Δημήτριο Άσπρο, ενδιαφερόμενο μέρος στην παρούσα προσφυγή, και την Παναγιώτα Κοκκίνου.

15

20

Η προαγωγή εκείνη προσβλήθηκε από την Παναγιώτα Κοκκίνου με την Προσφυγή 256/86. Το Ανώτατο Δικαστήριο με απόφασή του, που εκδόθηκε στις 6 Οκτωβρίου, 1987 - *Kokkinou v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1281 - ακύρωσε την προαγωγή, γιατί η Επιτροπή δεν υιοθέτησε τη σύσταση του Διευθυντή του Τμήματος ενεργώντας με πλάνη αναφορικά με την αρχαιότητα του Χαράλαμπου Βασιλείου.

25

30

Μετά την ακυρωτική απόφαση η Επιτροπή εκτελώντας την υποχρέωσή της για συμμόρφωση ειδοποίησε τον αιτητή ότι επανέρχεται στη θέση που κατείχε, δηλαδή Φαρμακοποιού, Φαρμακευτικές Υπηρεσίες, και προχώρησε στην επανεξέταση του θέματος της πλήρωσης της θέσης με σύγκριση όλων των υποψηφίων για να προάξει τον καταλληλότερο με βάση το νομικό και πραγματικό καθεστώς που υπήρχε κατά το χρόνο της πράξης που ακυρώθηκε. Στις 22 Μαρτίου, 1988, αποφάσισε την προαγωγή του Δημήτριου Άσπρου αναδρομικά από 15 Φεβρουαρίου, 1986.

35

40

Η πιο πάνω προαγωγή δημοσιεύτηκε στην Επίσημη

Εφημερίδα της Δημοκρατίας, ημερομηνίας 27 Μαΐου, 1988, με Αριθμό Γνωστοποίησης 1452.

Με τη δεύτερη θεραπεία προσβάλλεται άρνηση ή παράλειψη προαγωγής του αιτητή. Η Επιτροπή αποφάσισε την προαγωγή του ενδιαφερομένου μέρους. "Παράλειψη" με το νόημα της παραγράφου 1 του Άρθρου 146 είναι παράλειψη οφειλόμενης με το νόμο ενέργειας. 5

Στην υπόθεση *Mavrommatis and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1006, στις σελ. 1022-1023 ειπώθηκε:- 10

"An 'omission' in the sense of Article 146 of the Constitution means an omission to do something required by law, as distinct from the non-doing of a particular act or the non-taking of a particular course as a result of the exercise of discretionary powers. 'Omission' presupposes a duty imposed by law and failure to perform that duty - (Stassinopoulos - The Law of Administrative Disputes, 4th edition, (1964) p. 195; Greek Council of State Cases No. 1137/63, 91/62 and 1862/63; *Cyprus Tannery v. Republic* (1980) 3 C.L.R. 405; *Argyrou and Others v. Republic* (1983) 3 C.L.R. 474, at p. 484)." 15 20

Σε περιπτώσεις διορισμού ή προαγωγής η οφειλόμενη ενέργεια είναι η πλήρωση της θέσης με τον κατάλληλο, κατά την κρίση της Επιτροπής, με βάση το νόμο και τις αρχές του Διοικητικού Δικαίου, υποψήφιο. Η μη επιλογή του αιτητή δεν αποτελεί "παράλειψη" με το νόημα της παραγράφου 1 του Άρθρου 146. Στην υπόθεση *Mustafa Hamza Uludag and The Republic (Public Service Commission)*, 3 R.S.C.C. 131, στη σελ. 134 το Δικαστήριο είπε:- 25 30

"In conclusion, the Court takes the opportunity to state that in cases such as the present the appointment or promotion of a person to a post cannot be treated as an omission to appoint another person who also seeks appointment to such post." 35 40

Η δεύτερη θεραπεία, ως εκ τούτου, είναι ανέφικτη κάτω από οποιοσδήποτε συνθήκες.

Οι λόγοι για τους οποίους ζητείται η ακύρωση είναι ότι: Η Επιτροπή έλαβε υπόψη της μόνο τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών, σε ορισμένες εμπιστευτικές εκθέσεις, όπου οι τροποποιήσεις από τους προσυπογράφοντες λειτουργούς έγιναν χωρίς να τηρηθούν οι πρόνοιες της παραγράφου 9 των Κανονιστικών Διατάξεων που διέπουν την ετοιμασία και υποβολή εμπιστευτικών εκθέσεων για δημόσιους υπαλλήλους. Η σύσταση του Διευθυντή έγινε με καθεστώς πραγματικής πλάνης, η Επιτροπή δεν απόδωσε τη βαρύτητα που έπρεπε στην αρχαιότητα του αιτητή και απότυχε να επιλέξει τον καλύτερο υποψήφιο.

Η ετοιμασία των εμπιστευτικών εκθέσεων για τα χρόνια 1981-1985 έγινε σύμφωνα με τις κανονιστικές οδηγίες. Το 1979 η βαθμολογία του ενδιαφερομένου μέρους βελτιώθηκε, χωρίς να αναφέρεται ότι έγινε ανταλλαγή απόψεων πρώτα με την αξιολογούσα λειτουργό. Ο προϊστάμενος Διευθυντής στο Μέρος VI, Γενικά Παρατηρήσεις, της έκθεσης έγραψε:-

"Διαφωνώ με την αξιολόγησιν της ανωτέρας φαρμακοποιού και του προσυπογράφοντος λειτουργού. Γνωρίζω πολύ καλώς την εργασίαν του αξιολογουμένου υπαλλήλου, ο οποίος είναι έμπειρος, πρόθυμος και εργατικός. Χαρακτηρίζω τούτον ως Λίαν Καλόν."

Στην έκθεση για το 1980 ο Διευθυντής πάλι, με τη σύμφωνη άποψη του Προϊστάμενου των Φαρμακευτικών Υπηρεσιών στο ίδιο μέρος, Γενικά Παρατηρήσεις, έγραψε τη δική του εκτίμηση.

Η Επιτροπή αποφάσισε να αγνοήσει τις τροποποιήσεις τόσο στις επί μέρους παραγράφους όσο και στις γενικές βαθμολογίες, γιατί αυτός δεν είχε εξουσία να τροποποιήσει τη βαθμολογία, εφόσο δεν ενεργούσε σαν προσυπογράφων λειτουργός.

Είναι ισχυρισμός του δικηγόρου του αιτητή ότι η Επιτροπή δεν εδικοιούτο να λάβει υπόψη της μέρος των εμπιστευτικών εκθέσεων, γιατί η εμπιστευτική έκθεση είναι ολοκληρωμένο έγγραφο με τη συνδρομή δύο λειτουργών.

Αυτό, υποστήριξε, οδηγεί υποχρεωτικά στην ακύρωση της πράξης.

Με την ενέργεια αυτή της Επιτροπής το ενδιαφερόμενο μέρος παραμένει με βαθμολογία χαμηλότερη για τα παλιά εκείνα χρόνια. Η βαθμολογία του αιτητή δεν επηρεάστηκε. Η διαδικασία που ακολούθησε η Επιτροπή στο σημείο αυτό είναι νόμιμη και επιτρεπτή. 5

Στην υπόθεση *Christoforou v. Republic* (1986) 3 C.L.R. 2413, στις σελ. 2422, 2423, ο Α. Λοΐζου, Δ. (όπως ήταν τότε) είπε τα εξής:- 10

"The last ground stems from the fact that in the minutes of the departmental Board of the 4th June 1985 (Appendix 4), the Director is recorded to have mentioned in the confidential reports of 1983 that he brought about certain changes in some instances without prior exchange of views with the reporting officers as provided by paragraph 9 of the Regulatory Orders for the preparation and submission of confidential reports. In fact the Director stated that this step was due to an oversight and accepted the assessment of those officers as it had been made by the reporting officers and that his changes should be ignored. The respondent Board then in view of this statement of the Director proceeded to examine the confidential reports as they had been prepared by the reporting officers. The officers affected thereby were interested parties Mattheou, Thrasyvoulides, Demetriou and Spyridonos. This was a material that was before the respondent Commission when the sub judge decision was reached and duly taken into consideration as stated in its minutes, (Appendix 8). The respondent Commission went on to say that at the examination of the confidential reports of the candidates it noted that the countersigning officer changed the confidential reports for the year 1983 of the aforementioned candidates. The Commission observed further that these changes were made by the countersigning officer without previous consultation with the reporting officer contrary to the Regulatory Orders. For that reason ' it decided to take into consideration only the assessment of the reporting officer'. Anything that might be wrong was clearly put right both by the 15 20 25 30 35 40

Director, the departmental Board and the respondent Commission. This ground also fails.

5 Στην υπόθεση *Papatryfonos v. Republic* (1987) 3 C.L.R. 1882 το Δικαστήριο είπε τα εξής στη σελ. 1887:-

10 "In the light of our case law the report had been improperly prepared and on that account ought to have been ignored, at least that part of it that disclosed the views of the countersigning officer. In the absence of any indication to that end in the minutes of the Departmental Committee and later in those of the Public Service Commission, I cannot presume that they ignored the comments of Mr. Eliades. Therefore, the report was
15 tainted with illegality and as such ought to have been ignored."

20 Στο *Odent Contentieux Administratif* (1976-1981), στη σελ. 1831 αναφέρεται:-

25 "The case law, in its endeavour to resist, for the benefit of the good functioning of the public service, the easy temptations of a restricted formalism, has always considered that a person under the administration is not justified to call for support for a conclusion of excess of power, directed against an administrative decision, irregularities in form or procedure which in the particular circumstances of the case could not have had any influence on the decision of the administration; ..."
30

35 Στην πρόσφατη υπόθεση *Andreas Sekkides v. The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission* (1988) 3 C.L.R. 2136 η Ολομέλεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου είπε στη σελ. 2151:-

40 "In the light of the above authorities it must be concluded that the 1979 Circular lays down rules of procedure which must generally be followed when preparing confidential reports. Failure to observe such rules inevitably renders any report thus compiled irregular, but at the same time we feel that to hold that such irregularity should at all times be considered as

leading to the annulment of any decision taken, irrespective of whether it did materially affect such decision, would be going too far. ... But being a violation of procedure it has to be shown that it materially affected the decision reached. ...

5

... We believe that one must always look first at the circumstances of the case in hand in order to ascertain the extent of the irregularity and the effect such report had on the sub judice decision."

10

Στην παρούσα υπόθεση η Επιτροπή αγνόησε το μέρος της έκθεσης που δεν ήταν σύμφωνο με τη διαδικασία που προβλέπει η εγκύκλιος. Αυτός ήταν ο ορθός τρόπος αντιμετώπισης του θέματος. Εν πάση περιπτώσει όμως η ενέργεια αυτή της Επιτροπής δεν επηρέασε με οποιοδήποτε τρόπο την προσβαλλόμενη πράξη προαγωγής του ενδιαφερομένου μέρους. Ο λόγος αυτός αποτυγχάνει.

15

Αναφορικά με τη σύσταση του Διευθυντή, ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε ότι αυτός οδηγήθηκε υποχρεωτικά από την Επιτροπή σε λανθασμένη κατεύθυνση για το κύρος των εμπιστευτικών εκθέσεων και η σύστασή του έγινε με καθεστώς πλάνης. Το μέρος των πρακτικών που αναφέρεται στο Διευθυντή του Τμήματος είναι το ακόλουθο:-

20

25

"Αυτός, αφού ενημερώθηκε για τα πιο πάνω ... (την απόφαση της Επιτροπής να λάβει υπόψη μόνο τις αξιολογήσεις των αξιολογούντων λειτουργών για τις εκθέσεις που αναφέραμε) "... ανέφερε τα εξής:

30

Συστήνει για προαγωγή στη θέση Ανώτερου Φαρμακοποιού τους ίδιους δύο που είχε συστήσει κατά τον ουσιώδη χρόνο, γιατί στη σκέψη του υπάρχει η ίδια εικόνα. Δηλαδή συστήνει τον Δημήτριο Άσπρο, ο οποίος είναι καθόλα εξαιρετος, τουλάχιστον τα τελευταία πέντε χρόνια, και την Παναγιώτα Κοκκίνου, η οποία είναι εξαιρετη υπάλληλος και έχει πέραν του πλεονεκτήματος που προβλέπεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας της θέσης και Master of Science in Pharmaceutical Analysis and Quality Control, Chelsea College, University of

35

40

London."

5 Η σύσταση του Διευθυντή δεν έγινε με καμιά πλάνη για τα πράγματα. Το ενδιαφερόμενο μέρος τα τελευταία πέντε χρόνια από την ουσιαστική ημερομηνία (1981, 1982, 1983, 1984, 1985) αξιολογείται με "12 εξαιρετος". Επιπρόσθετα στις Γενικές Παρατηρήσεις ο αξιολογών λειτουργός για τα χρόνια 1982, 1983, 1984, 1985, έγραφε:-

10 "Ο αξιολογούμενος υπάλληλος θα μπορούσε να αξιοποιηθεί καλύτερα στη θέση Ανώτερου Φαρμακοποιού".

15 Με αυτό συμφωνούσε ο Διευθυντής των Φαρμακευτικών Υπηρεσιών σαν προσυπογράφων λειτουργός. Ως εκ τούτου η σύσταση είναι σύμφωνη με τα στοιχεία των διοικητικών φακέλων, και η Επιτροπή είχε υποχρέωση να τη λάβει υπόψη της ή να καταγράψει λόγο εάν ενεργούσε αντίθετα. (*Michael Theodossiou and The Republic (Public Service Commission)*, 2 R.S.C.C. 44, *Republic v. Haris* (1985) 3 C.L.R. 106, 112, *Georghios Haris v. The Republic of Cyprus, through The Public Service Commission* (1989) 3 C.L.R. 147.

25 Ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος είναι πτυχιούχοι της Φαρμακευτικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Ημερομηνία Πτυχίου αιτητή 15 Ιουλίου, 1968 και του ενδιαφερομένου μέρους 2 Ιουλίου, 1968. Διορίστηκαν στη θέση Φαρμακοποιού, 2ης Τάξης, και οι δύο την 1η Φεβρουαρίου, 1969, και στη θέση Φαρμακοποιού, 1ης Τάξης, 30 στις 15 Απριλίου, 1972. Ο τίτλος της θέσης αυτής άλλαξε σε "Φαρμακοποιός" από 1η Ιανουαρίου, 1981 με τον περί Συμπληρωματικού Προϋπολογισμού Νόμο, (Αρ. 3) του 1981 (Αρ. 20/81).

35 Η αρχαιότητα των δημοσίων υπαλλήλων διέπεται από τις πρόνοιες του Άρθρου 46 του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Αρ. 33/67), όπως τροποποιήθηκε με το Άρθρο 5 του Νόμου 10/83. Η αρχαιότητα του αιτητή 40 είναι η ημερομηνία γεννήσεώς του. Η αρχαιότητα αυτή είναι ασήμαντου βάρους. (Βλ. *Andreas Z. Georghiou, and Others v. The Republic of Cyprus, through The*

Public Service Commission (1988) 3 C.L.R. 678,
*Constantinos P. Ioannides and Others v. The Republic
of Cyprus, through The Public Service Commission*
(1989) 3 C.L.R. 278.

5

Η βαθμολογία του ενδιαφερομένου μέρους για τα τελευταία πέντε χρόνια ήταν εξαιρετη. Στις προαγωγές λαμβάνεται υπόψη όλη η σταδιοδρομία του υπαλλήλου, αλλά όμως μεγαλύτερη βαρύτητα δίδεται στις εμπιστευτικές εκθέσεις των τελευταίων χρόνων. Αν ακόμα θεωρηθεί ότι ο αιτητής και το ενδιαφερόμενο μέρος ήταν ίσοι στα προσόντα και την αξία, το ενδιαφερόμενο μέρος είχε τη σύσταση του Διευθυντή.

10

Ο αιτητής παραδέχεται ότι δεν έχει έκδηλη υπεροχή. Το Δικαστήριο συμπληρώνει ότι ο αιτητής δεν έχει ούτε απλή υπεροχή.

15

Η απόφαση της Επιτροπής ήταν εύλογα επιτρεπτή σ' αυτή.

20

Για τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή απορρίπτεται. Καμιά διαταγή για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.

25